

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

13. Fundamentum quartum, Ex p. 6. tra. 3. resolut. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

5. Tertio, quia ita defecit iurisdictio, quando statutum disponit & prohibet in casu certo: sicut quando prohibet generaliter, utroque casu laeditur iurisdictio Ecclesiastica.

6. Denique contra hanc opinionem expendo tex-
tum in c. quæ in Ecclesiastico, ubi statutum Laicorum non erat generale, nec in totum prohibebat acquisitionem fieri in Ecclesiam, sed tantum quod dominum vitem
terum Emphyteotarum Ecclesiæ & Clericorum, &
in certo & raro casu, quando dominus utilis patere-
tur pauperatum. Secundum per texum in cap. Ecclesia
Sanctæ Mariae, ubi statutum Laicorum non prohibet
generaliter, sed in casu particulari, videlicet, quando
res esset litigiosa, & tamē non comprehendit Ecclesiam.
Tertius ex quanto de priuilegiis, ubi prohibito non erat
generalis, nec prohibebat, quod Ecclesia posset ac-
quire, sed tantum in casu speciali, pata ex furnis &
molendinis: & tamen reprobatur illa prohibicio.
Quinto expenditur decisio Bonifacij VIII. d. cap. si-
nali, de immunitate Ecclesie, lib. 6. ibi, quicumque vendant
aut emant, ubi virtus disiunctiva ibi, vendant aut
emant: ad cuius veritatem sufficit, quod una pars sit
vera, & hæredi plures, s. f. de conditione, institutione. ibi, s.
disiunctum, & in L. cum papilius 78. s. disiunctivo modo s.
de conditionib. & demonstrat. ibi, alteram defecisse non
oberis. Ergo, &c.

RESOL. XIII.

Fundamentum quartum. Ex part. 6. tract. 3. Ref. 5.

§. I. Robatur quartus ex auctoritate Pontificum &
Conciliorum. Nam Innocentius Papa III.
Sardicens, & Sidoniens. Episcopis, & Archidiacoно
Daulien mandauit, ut constitutionem Henrici Con-
stantinopolitan Imperatoris, ut nullus posset de suis
possessionibus in vita, vel ultimo testamento aliquid
Ecclesiæ elargiti, frustam & inanem, & nullo mo-
do seruandam detinenderet.

2. Idem Innocentius III. quarto nonas Decem-
bris Pontificatus sui anno 14. Regibus ordinauit, ut
suis Officiis compescerent, qui postposito zelo Dei
Laicos in ægritudine laborantes præpediebant, ne
de terris, vel suis hereditatibus aliquid in elemosynam
alii largirentur.

3. Gregorius Papa IX. ad Episcopum Burgensem,
& Decanum Calaguritanum litteras dedit, quibus
mandabat, ut Regem Castellæ diligentius monerent,
& indicere procurarent, ut revocaret statuta & præ-
cepta quædam, quibus cum magno detimento Ec-
clesia Calaguritanæ ordinauerat, ne quis de cetero
donare aut vendere præsumeret alias possessiones
Ecclesiæ Cathedrali, aut Monasteriis, aut aliis
eisdem Diœcesiis piis locis.

4. Alexander Papa huius nominis Quartus, cùm
intellexisset nonnullos Magistratus temporalem iur-
isdictionem exercentes, prætextu bonorum Ecclesiæ
acquisitorum, eisdem Ecclesiæ imponere collectas, &
tallias, & compellere, nisi soluerent, ut bona sic
quaestia extra manum suam ponerent: & insuper de
legatis, quæ Ecclesiæ & piis locis relinquebantur,
certam quantitatem vel portionem deducere, per ge-
neralem constitutionem mandauit, ut ista omnia
grauiam tollerentur; & iudices seculares, nisi des-
serent, poena excommunicationis plecerentur. Hæc
Alexandri constitutio recensetur in cap. 1. de immunitate
Eccl. lib. 6.

5. Clemens IV. ubi similia statuta vigente intellexit
constantem revocari curavit: nam ad Regem Portu-
Tom. IX.

galie anno sui Pontificatus quarto litteras scripsit,
quibus requirebat, & affectu paterno rogabat, ne
correctionis necessitatem expectaret: sed protinus per
seipsum, quod erat sibi decentius, prætentas quasdam
consuetudines revocaret, quibus Episcopis & per-
sonis Ecclesiasticis prohibebatur, ne aliquas posses-
siones emerent, etiamsi Emphyteuticæ non forent, vel
feudales.

6. Martinus Papa IV. statutum Reginorum con-
tra Ecclesiasticam libertatem, ne quis personis Eccle-
siasticis vel Ecclesiæ vendere posset aliquid vel do-
nare, invalidum fuisse, & non teneri Clerum ad
illud obseruandum declarauit, & per censuras excom-
municationis & interdicti, & penam feudorum priua-
tionis Reginos compulit, ut statutum illud de suis
charulariis profus abraderent.

7. Concilia generalia ex omnium Provinciarum &
Regnum Catholicorum Episcopis & Praelatis con-
gregata, hoc ipsum decretum in specie damnauerunt,
& omisssis ceteris, Concilium generale Lateranense
sub Innocentio III. Romæ habitum anno 1215. c. 44.
relatum in c. cum Laicis, de rebus Eccles. non alienand.
per censuram Ecclesiasticam Princes Laicos admis-
sندos decreuit, ut ab huiusmodi præsumptionibus
abstinerent, & similia statuta inualida esse decreuerint:
verba illa Concilij (non solum de alienatione fundo-
rum, & aliarum possessionum Ecclesiasticarum.) Hos-
tensia in d. c. cum Laicis, n. 5. super verb. de alienatione,
interpretatæ de alienatione facienda infra annum &
diem: tales enim constitutiones, seu potius destitutio-
nes, iam tunc Princes Laici edere præsumebant,
quæ Generale Concilium damnauit.

8. Concilium Constantiense, cùm eundem articu-
lum de Ecclesiastica libertate tractaret, statutum
hoc, de quo agitur, reculit in hæc verba, & pariter cō-
demnauit: ut potè quid nulla bona temporalia in vim
& potestatem Ecclesiasticam transferantur. Haec tenus
Concilium. In confirmatione constitutionum Federici II. & Caroli IV. quæ habetur in fine Concilij
Constantiensis pag. 923. num. 3. Conciliorum genera-
lium ex editione Colonensi, anno 1567.

9. Concilium generale Lateranense sub Leone X. s. f. 10. in princip. in litteris incipient, Regimini uni-
uersalis Ecclesiæ, quæ sacro approbante Concilio Leo X. publicauit, constitutiones pro libertate Ecclesiastica,
& contra eius violatores confirmauit, & in specie
hoc statutum his verbis condemnasse videtur: aut
aliæ de illis pro illorum libito voluntatis disponen-
dum, & feuda, ac bona Ecclesiastica in Emphyteusis
concedendum, aut aliæ vendendum temere compel-
lentes. Haec tenus Concilium.

10. Concilium denique Tridentinum s. f. 25. de
Reform. c. 20. in quo omnes Sacros Canones, & omnia
Concilia generalia, & alias Apostolicas sanctiones
in fauorem Ecclesiasticarum personarum, & contra
eius violatores editas innouavit, & exactè ab omnibus
obseruari debere mandauit, hoc ipsum decretum
proculdubio etiam reprobauit. Ergo, &c.

RESOL. X.

Fundamentum quintum. Ex part. 6. tract. 3. Ref. 6.

§. I. Robatur quintus ex auctoritate Doctorum af-
ferentium statuta Laicorum non ligare Cle-
ricos, & esse inuidas, si faciunt mentione de Clericis
& Ecclesiæ, ut est istud, de quo loquitur, prohibens
alienatione stabiliim in illos, & ita docet Alberticus
tr. de Statut. part. 2. q. 2. n. 20. & multis seqq. ubi num. 60.
D 4 affirmat